

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 5C/83/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511205888
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Ulacká
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2014:1511205888.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V samosudkyňou JUDr. Vierou Ulackou v právnej veci navrhovateľa: H. B. W., narodený X.X.XXXX, bytom O. 8, O., zastúpený advokátom JUDr. Miroslavom Ivanovičom, Grösslingova 45, Bratislava, proti odporcom: 1) X. G., narodený X.X.XXXX, trvale bytom Z. XX/XX, W. F. a 2) X. G., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/XX, I., obaja odporcovia spoločne zastúpení advokátom JUDr. Branislavom Dufalom, Palisády 36, Bratislava, o zaplatenie 65.137,69 eur s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 13.355,17 eur s úrokom z omeškania 7,5 % ročne z nej od 29.9.2012 do zaplatenia a k rukám právneho zástupcu nahradiť trovy konania 568,50 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamieta.

Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne na účet tunajšieho súdu súdny poplatok 801 eur a náhradu trov konania 31,86 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom, ktorý bol súdu doručený 16.3.2011, sa navrhovateľ domáhal, aby boli odporcovia platobným rozkazom spoločne a nerozdielne zaviazaní zaplatiť mu 65.137,69 eur spolu s úrokom z omeškania 7,5 % ročne od 1.11.2008 do zaplatenia a náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že 3.10.2008 spolu s bývalou manželkou predal svoj byt na Q. ul. XX v O., časť kúpnej ceny 1.962.337,90 Sk (65.137,69 eur) kupujúci zložil do notárskej úschovy, peniaze boli z notárskej úschovy uvoľnené 10.10.2008, a keďže mu odporca v 1. rade pomáhal pri vybavovaní jeho záležitostí a odporcom dôveroval, vyhovel ich žiadosti, aby im do konca októbra 2008 tieto peniaze požičal, preto bola celá suma poukázaná notárom priamo na účet odporkyne v 2. rade č. XXXXXXXX/XXXX v R. O.. Nepozná účel, pre ktorý odporcovia peniaze potrebovali, vie len, že si po tomto čase kúpili drahé osobné auto. Pôžičku mu dodnes nevrátili a od 1.11.2008 sú v omeškaní.

K návrhu navrhovateľ pripojil výpis z katastra nehnuteľností, zmluvu o prevode vlastníctva bytu, notársku zápisnicu o prijatí peňazí do úschovy a notársku zápisnicu o vydaní peňazí z notárskej úschovy.

Odporcovia v písomnom vyjadrení z 21.4.2011 žiadali návrh zamietnuť. Uviedli, že sa odporca v 1. rade s navrhovateľom pozná zhruba od roku 1994, v roku 2008 ho navrhovateľ kontaktoval a požiadal o pomoc, keďže predával byt a kúpnu cenu nechcel mať na svojom účte z obavy pred komplikáciami súvisiacimi s majetkovým vyporiadaním po rozvoде, ako aj v súvislosti s jeho dlhmi. Časť kúpnej ceny za predaj bytu bola v notárskej úschove uložená v OTP Banke Slovensko, a.s., v ktorej banke má účet aj odporkyňa v 2. rade, dohodli sa preto, že notár prevedie peniaze na jej účet, ona ich vyberie a navrhovateľovi odovzdá v hotovosti. Po vyplatení celej sumy dňa 22.10.2008 uzavrel navrhovateľ s odporkyňou v 2. rade dohodu, ktorej podpísaním navrhovateľ potvrdil, že od odporkyne v hotovosti prevzal finančné prostriedky vo výške 1.965.000 Sk. Nešlo teda o žiadnu pôžičku, navrhovateľ toto svoje tvrdenie ani ničím nepreukázal. Navrhovateľovi len vyšli v ústrety, vyhovel jeho požiadavke a celú sumu mu vrátili, čo on podpisom potvrdil.

K písomnému vyjadreniu odporcovia pripojili kópiu dohody o vyplatení kúpnej ceny.

Vzhľadom na obsah písomného vyjadrenia odporcov súd platobný rozkaz nevydal a v zmysle § 172 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (OSP) nariadil pojednávanie. Dokazovanie bolo vykonané výsluchom účastníkov konania, listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise a výsluchom svedkov Q.. X. Q., H.. Y. O. a P. B.. Vykonať iné dôkazy účastníci nenavrhl.

Navrhovateľ pri výsluchu na pojednávaní priznal, že skutočne časť kúpnej ceny 65.137,69 eur za predaj bytu nebola z notárskej úschovy prevedená na účet odporkyne v 2. rade ako pôžička pre odporcov, ale preto, že sa na notárstve hovorilo, že by peniaze mali ísť do OTP banky a on v nej účet nemal. Potvrdil tiež, že od odporcov prevzal hotovosť, ale tvrdil, že nie celú sumu, lebo odporca v 1. rade mu prisľúbil zabezpečiť byt na Y. X v O. a na tento účel im ponechal XX.XXX eur (XXX.XXX Sk). Keďže byt nedostal, považuje sumu XX.XXX eur za pôžičku a žiada ju vrátiť. Dohodu o vyplatení kúpnej ceny z 22.10.2008 označil za sfaľovanú, podpísal len prehlásenie, že peniaze na účte odporkyne sú jeho, aby nemala daňovú povinnosť.

Odporcovia zotrvali na tom, že celú čiastku, ktorú notár previedol na účet odporkyne v 2. rade, navrhovateľovi vrátili v hotovosti. V októbri 2008 sa chystala zmena meny a banky nechceli vydávať hotovosť, nebolo preto možné celú sumu vybrať naraz, ale odporkyňa v 2. rade chodila s navrhovateľom na pobočky OTP banky, peniaze vyberala po častiach a ihneď ich navrhovateľovi odovzdávala. Prevzatie celej sumy navrhovateľ potvrdil svojim podpisom na dohode o vyplatení kúpnej ceny. Dohodu podpísal na pumpe OMV v Auparku, kde naňho čakal jeho známy, o ktorom navrhovateľ tvrdil, že mu všetky peniaze odovzdával v súvislosti s nákupom pozemkov v Tatrách.

Navrhovateľ priznal, že od odporkyne v 2. rade preberal hotovosť po častiach, tiež potvrdil, že ho na pumpe v Auparku čakal jeho známy H.. O., ktorému z týchto peňazí požičal XXX.XXX Sk. Trval však na tom, že celú sumu mu odporcovia nevrátili, ponechali si XXX.XXX Sk, a svojim podpisom potvrdil len to, že peniaze na účte sú jeho.

Navrhovateľ vzal v istine 43.561,69 eur s úrokom 7,5 % z nej návrh späť. Súd uznesením č. k. 5C 83/2012-91 zo 7.3.2013 v tejto časti konanie zastavil a rozhodol aj o náhrade trov. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 2.4.2013.

Predmetom konania ostalo zaplatenie sumy 21.576 eur s príslušenstvom .

Právny zástupca navrhovateľa, ktorého navrhovateľ 11.2.2013 splnomocnil zastupovaním v konaní, právne kvalifikoval uplatnenú pohľadávku ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Bezdôvodné obohatenie podľa neho odporcovia získali tým, že si z peňazí, prevedených notárom na účet odporkyne v 2. rade, bez právneho dôvodu ponechali 21.576 eur.

Podľa § 451 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník OZ), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je v zmysle § 451 ods. 2 OZ okrem iného aj majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, resp. plnením z neplatného právneho úkonu.

Zo zmluvy o prevode vlastníctva bytu, ktorú 3.10.2008 uzavreli na jednej strane navrhovateľ a Zuzana W. ako predávajúci a na druhej strane kupujúci H.. I. R., súd zistil, že z dojednanej kúpnej ceny 7.000.000 Sk kupujúci vyplatil 3.500.000 Sk priamo G. W., z druhej polovice kúpnej ceny, ktorá pripadla navrhovateľovi, uhradil sumu 1.537.662,10 Sk na účet súdneho exekútora za účelom vyrovnania záväzkov navrhovateľa a zvyšných 1.962.337,90 Sk zložil do notárskej úschovy. Táto časť kúpnej ceny mala byť vyplatená navrhovateľovi po zápise vlastníckeho práva kupujúceho na liste vlastníctva. Kataster nehnuteľností vklad povolil 9.10.2008.

Zápisnicu o vydaní peňazí z notárskej úschovy č. N 729/2008-2 spísal notár X.. V. S. dňa 10.10.2008. Podľa zápisnice notár odovzdal peňažnú sumu 1.962.337,90 Sk navrhovateľovi tak, že sa ju zaviazal najneskôr v nasledujúci deň previesť na navrhovateľom určený účet č. XXXXXXXX/XXXX.

Majiteľkou účtu č. XXXXXXXX/XXXX je odporkyňa v 2. rade. Podľa výpisu z účtu bol dňa 10.10.2008 uskutočnený bezhotovostný vklad 65.137,69 eur (1.962.337,90 Sk). Z účtu bola vybratá hotovosť dva krát po 3.319,39 eur (100.000 Sk) dňa 11.10.2008, dva krát po 3.319,39 eur (100.000 Sk) dňa 13.10.2008, jeden krát vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk) a jeden krát 16.596,96 eur (500.000 Sk) dňa 15.10.2008, vo výške 3.319,39 eur (100.000 Sk) dňa 16.10.2008, vo výške 13.277,57 eur (400.000 Sk) dňa 17.10.2008 a nakoniec dňa 21.10.2008 vo výške 1.991,64 eur (60.000 Sk).

Celkovo bola od 11.10.2008 do 21.10.2008 z účtu vybratá hotovosť 51.782,51 eur (1.560.000 Sk) a ku dňu 22.10.2008 ostala z vkladu 65.137,69 eur na účte suma 13.355,17 eur (402.337,90 Sk).

Dohoda o vyplatení kúpnej ceny je datovaná 22.10.2008, ako jej účastníci sú označení navrhovateľ a odporkyňa v 2. rade, ale dohodu podpísal len navrhovateľ. V dohode sa uvádza, že prostriedky vo výške 1.965.000 Sk boli poukázané dňa 10.10.2008 na základe žiadosti navrhovateľa na účet odporkyne v 2. rade a že touto dohodou navrhovateľ preberá finančné prostriedky v celosti v hotovosti vo výške 1.965.000 Sk od odporkyne v 2. rade, čo potvrdzuje podpisom.

Súd pri posudzovaní dôvodnosti uplatneného nároku vychádzal z týchto dôkazov, ktoré hodnotil podľa zásad uvedených v § 132 OSP, každý dôkaz jednotlivo a všetky v ich vzájomnej súvislosti.

Odhliadnuc od nesúladu skutkových tvrdení, ktorými navrhovateľ odôvodnil svoj nárok v návrhu, s jeho neskoršími prednesmi a vyjadreniami, ostali aj niektoré ďalšie tvrdenia navrhovateľa rozporné.

Navrhovateľ najprv tvrdil, že dohodu o vyplatení kúpnej ceny odporca sfaľšoval, neskôr za sfaľšovaný považoval len podpis, nakoniec potvrdil, že dohodu podpísal, ale nie ako potvrdenie, že tam uvedenú sumu prevzal, keďže malo ísť len o potvrdenie, že peniaze sú jeho, aby odporcovia nemali problémy s daňovou povinnosťou. Súčasne však uviedol, že potvrdenie pre daňové účely vyhotovil on pre odporcu v 1. rade v internetovej kaviarni na Klariskej ul. začiatkom novembra 2008, kde s nimi odporkyňa v 2. rade nebola.

Ďalšie rozpory súviseli s výškou sumy, ktorú mu podľa navrhovateľa odporcovia nevrátili. Napriek tomu, že viac krát potvrdil, že mu odporkyňa v 2. rade skutočne odovzdala všetky tie čiastky, ktoré zo svojho účtu v hotovosti od 11.10.2008 do 21.10.2008 vybrala (celkovo 1.560.000 Sk) a on ich od nej prevzal, stále trval na tom, že si odporcovia zo sumy 1.962.337,90 Sk, poukázanej notárom na účet odporkyne, ponechali 650.000 Sk. Tento rozpor nevedel vysvetliť, len uviedol, že odporca v 1. rade označil sumu 650.000 Sk za postačujúcu na zabezpečenie bytu.

Na žiadosť navrhovateľa súd vypočul svedka Q.. X. Q., ktorý uviedol, že pred 4-5 rokmi (2008 - 2009) sa v jeho prítomnosti navrhovateľ s odporcom v 1. rade rozprávali o byte, ktorý mal odporca zabezpečiť navrhovateľovi za 650.000 Sk. Malo sa jednať o byt pre dôchodcov a odporca ho mal zabezpečiť cez známych na magistráte.

Odporca v 1. rade pravdivosť výpovede spochybnil. Treba však uviesť, že ani v prípade, ak by bola výpoveď svedka pravdivá, nie je ňou preukázané, že si odporcovia na svojom účte 650.000 Sk ponechali.

Ďalší svedok H.. Y. O., ktorého žiadal navrhovateľ na preukázanie svojich tvrdení vypočuť, o veci vedel len od navrhovateľa. Potvrdil, že navrhovateľa vozieval autom, odviezol ho aj na pumpu OMV v Auparku, kde sa navrhovateľ stretol s odporcami, ale ich jednania sa osobne nezúčastnil, ostal v aute. Nepotvrdil ani vyjadrenie navrhovateľa, že mu požičal 900.000 Sk, podľa svedka nešlo o pôžičku, keďže v skutočnosti navrhovateľ peniaze, cca jeden milión korún, vložil do realitnej spoločnosti a ich prevzatie potvrdil konateľ.

Nedôveryhodnosť navrhovateľových tvrdení vyplýva aj z výpovede svedkyne P. B., ktorá uviedla, že ju v júni 2013 navrhovateľ oslovil, aby v tejto veci na súde dosvedčila, že si odporca od neho požičal peniaze, hoci navrhovateľ vedel, že by išlo o krivú výpoveď.

Odporcovia poukázali na to, že byt na Y. X v O. je bytom sociálnym, ktorý si nájomca nemôže odkúpiť. Potvrdila to aj svedkyňa P. B.. Uviedla, že ju odporca v 1. rade požiadala, aby posúdila, či má navrhovateľ možnosť získať sociálny byt, keďže sa ako živnostníčka tejto oblasti venuje. Po zhodnotení podkladov zistila, že navrhovateľ nespĺňal podmienky na pridelenie sociálneho bytu, keďže svoj byt predal a nevedel preukázať, kam peniaze z predaja dal.

Navrhovateľ vo svojich vyjadreniach poukázal aj na to, že pre nezabezpečenie bytu na Y. mal zvýšené náklady (nemal si kde uskladniť nábytok, musel bývať v Galante, kde mal mesačné nájomné 400 eur a pod.). Nárok na náhradu nákladov si však výslovne neuplatnil, nevyčíslil a ani ho nepreukázal.

Pri hodnotení pravdivosti obsahu dohody o vyplatení kúpnej ceny ako súkromnej listiny súd vychádzal z výpovedí odporcov, ktorí samotní priznali, že navrhovateľ od nich finančné prostriedky v celosti v hotovosti vo výške 1.965.000 Sk dňa 22.10.2008 neprevzal. Z ostatných vykonaných dôkazov je zrejmé, že pravdivou nie je ani tá časť dohody, v ktorej sa uvádza, že na účet odporkyne v 2. rade boli dňa 10.10.2008 poukázané prostriedky vo výške 1.965.000 Sk. V skutočnosti išlo o sumu 1.962.337,90 Sk. Dohodu o vyplatení kúpnej zmluvy koncipoval odporca v 1. rade, pripravil ju vopred. Uviedol, že jej obsah konzultoval so známym, ktorý mu poradil, že musí mať potvrdené odovzdanie peňazí a tiež kvôli daňovej kontrole. Podľa odporkyne v 2. rade účelom dohody bolo potvrdiť, že navrhovateľovi všetky peniaze vrátili. Do dohody napísali sumu, ktorú jej notár previedol na účet a tú istú sumu ako prevzatú navrhovateľom. Uviedla, že navrhovateľ preberanie hotovosti po častiach písomne nepotvrdzoval,

nerobil sa o tom ani záznam, ale ona si odkladala výberné lístky a podľa nich vedela, akú sumu už navrhovateľovi odovzdala.

Rozpor medzi sumou, ktorá je uvedená v dohode a sumou, ktorá bola skutočne na účet odporkyne v 2. rade poukázaná notárom, nevedeli odporcovia vysvetliť. Až dodatočne odporca v 1. rade uviedol, že pre navrhovateľa robil servis, riešil problém na katastri a kupujúci Ing. R. mu za to vyplatil 7-10 tisíc korún, z ktorých časť odovzdal navrhovateľovi. Na preukázanie pravdivosti dodatočného tvrdenia nenavrhl odporcovia vykonať žiadne dôkazy a vzhľadom na ich predchádzajúce vyjadrenia súd nepovažoval toto vysvetlenie za vierohodné.

Právny zástupca odporcov poukázal na to, že odporcovia nemajú právnické vzdelanie a zrejme preto nie je dohoda o vyplatení kúpnej ceny právne dokonalá. Pokiaľ však má dohoda preukazovať, kedy, akým spôsobom a v akej výške navrhovateľ od odporcov peniaze prevzal, nie je možné nepravdivosť obsahu dohody bagatelizovať len tým, že ju písali laici. Túto dohodu preto nie je samú osebe možné považovať za dôkaz potvrdzujúci, že navrhovateľ 22.10.2008 sumu 1.965.000 Sk od odporkyne v 2. rade prevzal. Navrhovateľ nepoprel, že mu odporcovia odovzdali hotovosť, ktorú vybrala odporkyňa v 2. rade z účtu v období od 11.10.2008 do 21.10.2008. Aj odporcovia spočiatku tvrdili, že navrhovateľovi vyplatili tie sumy, ktoré odporkyňa v 2. rade z účtu vybrala. Výpisom z účtu sú však preukázané len výbery v celkovej výške 1.560.000 Sk. Rozpor odporcovia dodatočne vysvetlili tým, že 22.10.2008 na pumpe OMV v Auparku odovzdali navrhovateľovi v hotovosti 405.000 Sk, ktorú sumu vzali z úspor uložených doma. Spravili tak preto, aby nemuseli denne chodiť do banky vyberať hotovosť a aj navrhovateľ ich žiadal, aby mu zvyšok dali naraz, nech už má pokoj.

Navrhovateľ poprel, že by takúto hotovosť 22.10.2008 od odporcov prevzal. Podľa neho odporcovia žiadne úspory ani nemali, lebo dlhovali 4-5 hypotekárnych splátok a hrozilo im, že prídu o dom.

Odporkyňa v 2. rade potvrdila, že v tom čase splácali hypotekárny úver, ale tvrdila, že nemali žiadne omeškané splátky.

Na preukázanie, že ku dňu 22.10.2008 vlastnili odporcovia úspory minimálne vo výške 405.000 Sk, predložil odporca v 1. rade výpis z účtu svojej obchodnej spoločnosti JOSI JONAS, s.r.o. za rok 2007. Uviedol, že prostredníctvom spoločnosti vykonával realitnú činnosť, ku ktorej musel mať vždy k dispozícii hotovosť, bežne robil s hotovosťou 600-700 tisíc korún. V roku 2008 mal síce z firmy príjem až v decembri, ale v apríli - máji 2008 vstúpil do rakúskej spoločnosti, kde bol obrat veľmi vysoký. Okrem toho, vždy keď potreboval, mu peniaze dala mama, ale od nej peniaze potreboval len minimálne. Hotovosť mával v kancelárii, časť aj doma. Ako dôkaz, že mu mama dala 650.000 Sk z predaja pozemku, predložil kúpne zmluvy, potvrdzujúce, že dňa 1.10.1998 predala nehnuteľnosti za 648.000 Sk a dňa 18.5.2007 za 450.000 Sk. Písomnú darovaciu zmluvu s mamou neuzavrel.

Ani jeden z týchto dôkazov však nepreukazuje tvrdenie odporcov, že dňa 22.10.2008 disponovali úsporami, z ktorých navrhovateľovi vyplatili 405.000 Sk. Len zo samotnej skutočnosti, že spoločnosť, ktorej je odporca v 1. rade spoločník a konateľ, mala v roku 2007 obrat a odporcovia mama predala v rokoch 1998 a 2007 nehnuteľnosti, nie je možné vyvodiť, že odporcovia mali doma uložené úspory 405.000 Sk. Vykonať iné dôkazy odporcovia nenavrhl.

Navyše treba uviesť, že ak by skutočne odporcovia 22.10.2008 dali navrhovateľovi svoje úspory z dôvodu, aby nemuseli denne chodiť do banky vyberať hotovosť, nie je potom zrejmé, prečo deň predtým odporkyňa v 2. rade z účtu vybrala len 1.991,64 eur (60.000 Sk), hoci v iných dňoch bol najnižší výber 3.319,39 eur (100.000 Sk).

Vykonaným dokazovaním sa preukázalo, že odporcovia zo sumy 65.137,69 eur (1.962.337,90 Sk), poukázanej notárom 10.10.2008 na účet odporkyne v 2. rade, navrhovateľovi v hotovosti odovzdali len 51.782,51 eur (1.560.000 Sk). Odporcom sa nepodarilo preukázať, že navrhovateľovi vrátili aj zvyšných 13.355,17 eur (402.337,90 Sk), a keďže si túto sumu ponechali bez právneho dôvodu, sú takto získaný majetkový prospech povinní navrhovateľovi, na úkor ktorého sa obohatili, vydať. Súd preto odporcov na zaplatenie istiny 13.355,17 eur zaviazal a vo zvyšku, t.j. v istine 8.220,83 eur aj s príslušenstvom z nej, návrh ako nedôvodný zamietol.

Navrhovateľ okrem istiny žiadal aj úrok z omeškania vo výške 7,5% ročne od 1.11.2008 do zaplatenia. Výška úroku z omeškania je v súlade s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ale nebolo preukázané, že sú odporcovia v omeškaní so splnením dlhu od 1.11.2008.

V zmysle prvej vety § 517 ods. 1 OZ je v omeškaní dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplnil.

Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Splatnosť záväzku na vydanie bezdôvodného obohatenia právnym predpisom neustanovuje, do omeškania sa preto odporcovia mohli dostať až po tom, čo ich navrhovateľ na plnenie vyzval. Zo súdneho spisu je zrejmé, že za prvú výzvu na plnenie je možné považovať až návrh na začatie konania, a keďže návrh bol

odporcyni v 2. rade (ako prevej zo solidárne zaviazaných odporcov) doručený 28.9.2012, je prvým dňom omeškania až deň nasledujúci po tomto dni. Súd preto návrh v časti úroku z omeškania za obdobie od 1.11.2008 do 28.9.2012 zamietol.

O náhrade trov konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 OSP. Z požadovanej istiny 21.576 eur súd priznal navrhovateľovi 13.355,17 eur, čo predstavuje 62%. Po odpočítaní miery neúspechu od miery úspechu má navrhovateľ právo na náhradu trov v pomere 24% z jeho celkových trov (62% - 38%). Navrhovateľovi trovy mu vznikli právnym zastúpením. Poskytnutých bolo 7 úkonov právnej služby: prevzatie a príprava právneho zastúpenia 11.2.2013, písomné podanie zo 17.6.2013, týkajúce sa veci samej a zastupovanie na pojednávaniach 12.2.2013, 18.11.2013, 4.3.2014, 12.5.2014 a 16.9.2014. Vo vyčíslení trov advokát ako úkon uviedol aj zastupovanie na pojednávaní 17.6.2013, ktorého sa však nezúčastnil. Z tarifnej hodnoty veci 21.576 eur je podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby 370,14 eur. Za 6 úkonov patrí odmena v plnej výške, za zastupovanie na pojednávaní 12.2.2013, ktoré bolo odročené bez prejednaní veci, len vo výške jednej štvrtiny (§ 13a ods. 4 vyhlášky). Paušálna náhrada výdavkov prislúcha v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky za 4 úkony z roku 2013 po 7,81 eur a za 3 úkony z roku 2014 po 8,04 eur. Celkovo navrhovateľovi vznikli trovy vo výške 2.368,73 eur,

z ktorých mu prislúcha podľa pomeru úspechu v konaní náhrada 568,50 eur. Náhradu trov sú odporcovia v zmysle § 149 ods. 1 OSP povinní zaplatiť k rukám právneho zástupcu, ktorý vo vyčíslení trov na tento účel označil účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX.

Súd zo štátnych rozpočtových prostriedkov zaplatil banke poplatok 31,86 eur za poskytnuté informácie. Odporcovia boli podľa § 148 ods. 1 OSP zaviazaní, aby štátu tieto trovy nahradili.

Navrhovateľovi súd priznal oslobodenie od súdnych poplatkov. Podľa výsledku konania zaplatia v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, pomernú časť poplatku odporcovia. Súdny poplatok 801 eur bol určený podľa položky 1 písm. a) sadzobníka (6% zo základu 13.355 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie, na tunajšom súde, písomne vo 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má uviesť kto ho podáva, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha, musí byť podpísané a datované.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie, ktoré nebude mať tieto náležitosti odvolací súd odmietne.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z..